

ЗВОНЧИЦА

Лист Основне школе
„Алекса Шантић“
Осмаци
Број 18, мај 2024.

Звончица

Учитељска заклетва

Заклињем се да ћу свој позив радити са љубављу, савјесно и поносно.

Да ћу вољети и поштовати дјецу, водити рачуна о њиховој добробити, и да ћу се увијек у својим поступцима руководити њиховим најбољим интересима.

Да ћу учити и расти заједно са њима.

Да ћу у сваком дјетету пронаћи оно добро и племенито и то његовати.

Да ћу код њих развијати истрајност, вјеру у себе и самопоштовање и да ћу, кад год треба, стајати иза њих да им пухнем у крила.

Пружићу им подршку и ослонац на путу ка новим спознајама.

Подстицаћу њихову радозналост, охрабрићу их да питају и када не будем имао одговоре, учићу их како да за њима трагају.

Штитићу њихово право на властито мишљење.

Одгајаћу их да носе мир у себи и живе у миру са другима, да разумију друге и да различитост препознају као прилику за учење и богатство.

Подстицаћу их да активно доприносе животу цијеле заједнице.

Учинићу све да се моји ученици осјећају добродошло, прихваћено и сигурно у нашој школи.

Градићу партнерство са родитељима и трудићу се да будем особа од повјерења.

Штитићу право на приватност дјецe и породице, и нећу говорити о њима без њиховог одобрења.

Помоћи ћу колегама који желе да се развијају.

Отворићу своје срце и ум да учи ново и другачије да бих био бољи учитељ и обећавам да ћу живјети врједности које подучавам.

Ријеч редакције

Драги читаоци,

Пред вама је ново издање нашег школског часописа „Звончица“. Чланови новинарске секције су обрадили разноврсне теме које ће, надамо се, закупити вашу пажњу. У овом издању ћете моћи прочитати занимљиве интервјуе, видјети које је све то активности наша школа реализовала у претходној години, погледати литерарне и ликовне радове даровитих ученика, упознати се са занимљивостима из историје, географије, биологије, страних језика. „Звончица“ у свом новом броју доноси и резултате анкете „Лектира наш најбољи пријатељ“, а прочитаћете и занимљив текст нашег школског педагога. Неће изостати ни забавне стране и занимљиве приче из библиотеке којима се сваке године радујете. Ово и још много тога вас чека у новој „Звончици“. Уживајте!

Редакција

Садржај

- Понос школе
- Они стварају име наше школе
- Наше активности, Мала раја воли путовања
- Ријеч педагога, Великани наше књижевности
- Шантићевом стазом
- English Language, Рускиј језик, Препоручујемо за читање
- Анкета
- Из пера прошлости
- Занимљива географија, Занимљива биологија
- Занимљивости из свијета умјетности
- Његовање читалачке културе код ученика
- Библиотека
- Наша мала галерија
- Изложба слика Тамаре Драшкић
- Забавна страна

ПОНОС ШКОЛЕ

ЂАК ГЕНЕРАЦИЈЕ

Ивона Јашић

Понос генерације коју је испратила ОШ „Алекса Шантић“ је свестрана и успјешна ученица **Ивона Јашић**. До тог успјеха Ивона је дошла великим трудом и радом. Током деветогодишњег школовања имала је различита интересовања и учествовала је на бројним такмичењима, а највећи успјех је остварила из физичког и здравственог васпитања учешћем на Републичком такмичењу. Носилац је Вукове дипломе и Посебне дипломе из физичког и здравственог васпитања. Поводом освајања титуле Ђака генерације разговарали смо са ученицом IX-а Ивоном Јашић.

Звончица: Честитамо на освојеној титули Ђака генерације, шта за тебе значи титула Ђака генерације?

Ивона: Титула Ђака генерације ми је значајна, јер је у питању велики успјех ком сам се надала и који ми је био дугогодишњи циљ. Она је резултат мог труда и велике одговорности кроз ових девет година школовања.

Звончица: Јеси ли имала проблема приликом учења?

Ивона: Проблеми у учењу су постојали као и код сваког другог Ђака. За одличне ученике увијек постоје претпоставке да ми волимо да учимо и да нам учење не представља проблем, али ћу слободно да кажем да код мене није тако. Ја учење схватам као пут ка свијетлој будућности и нешто у чему морам да будем упорна и истрајна.

Звончица: Имаш ли неки савјет за лакше учење?

Ивона: Што се тиче мојих савјета, ја не радим ништа неуобичајено. Још у млађим разредима сам схватила да не треба да учим напамет, па мислим да је учење са разумијевањем најбитнија ставка.

Звончица: Који предмет ти је био омиљени и који наставник?

Ивона: Омиљени предмет ми је био српски језик, али уједно и најтежи. Од наставника вољела бих да издвојим своју наставницу, која је сада пензионисана, Недељку Остојић, као и моју разредну, сада директорку, Милицу Смиљанић.

Звончица: Да ли ти је учење остављало времена за ствари које волиш и спорт?

Ивона: Никада нисам запостављала ни спорт, ни друштвени живот због учења. Нисам била толико оптерећена, али дешавало се да пар пута останем код куће или не одем на тренинг јер морам да учим, али све у нормалној мјери.

Звончица: Сматраш ли да ли ти је наша школа дала добру основу за даље школовање?

Ивона: Наша школа ми је пружила све што ми је било потребно. Мислим да већи утицај од школе има ученик и то колико знања он жели да усвоји. Ипак желим да истакнем захвалност нашој школи за пружену подршку и прилику да напредујем као ученик.

Још једном честитамо на титули Ђака генерације и желимо ти много успјеха у даљем школовању

НОСИЛАЦ ВУКОВЕ ДИПЛОМЕ

Данијела Токановић

Данијела Токановић је носилац Вукове дипломе за школску 2023/2024. годину. Током деветогодишњег школовања показала је различита интересовања, амбициозност, упорност и спремност да се бори за своје циљеве. Показала је свестраност – била је подједнако добра и у природним и у друштвеним наукама. Она је ведра дјевојчица, увијек спремна да помогне другима. Активно је учествовала у друштвеном животу школе на различитим школским свечаностима. Данијелине препознатљиве особине су: ненаметљивост, скромност, истрајност и увијек примјерно понашање. Воли да путује, да се дружи и да се бави оним што је интересује, а што подстиче њену машту и развија радозналост. На општинским такмичењима постигла је запажене резултате. Она је вриједна и одговорна те радо учествује у школским активностима у којима долази до изражаја њен квалитет.

НОСИЛАЦ ПОСЕБНЕ ДИПЛОМЕ ИЗ ЛИКОВНЕ КУЛТУРЕ

Тамара Драшкић

Аристотел је једном рекао: „Сваки умјетник је на почетку био аматер“. Овим бисмо почели да говоримо о нашој, изузетно талентованој, ученици **Тамари Драшкић**. Тамара, ученица деветог разреда је примјерна, скромна дјевојка која са устручавањем прича о свом невјероватном таленту, али можемо слободно рећи да и не мора, јер њена дјела говоре умјесто ње. Не постоји кутак школе који није украшен неким од њених радова или школских панова. Када посматрамо Тамару док слика или гледамо њене завршене слике чини нам се да то она ради са таквом лакоћом и нисмо свјесни да су сати и сати рада уложени у неке од њених радова. Користећи се само листом блока и „обичним“ темперама, Тамара је стварала чуда на папиру. Неки од радова који ће дуго, дуго красити школу су репродукција „Сунцокрета“ и „Звездане ноћи“ Висента Ван Гога. Ове школске године је илустровала насловну страну наших школских новина на чему смо јој неизмјерно захвални. Поред овог нестварног талента, Тамара је и одличан ученик, добар пријатељ, увијек спреман да помогне и љубитељ је књижевности.

Надамо се да ће наставити да његује и храни свој таленат и да ћемо за коју годину присуствовати некој њеној изложби. Тамара, срећно у даљем школовању.

ОНИ СТВАРАЈУ ИМЕ НАШЕ ШКОЛЕ

Интервју са директором школе

Однедавно наша школа је добила нову директорицу, професорицу географије Милицу Смиљанић. Тим поводом ученици новинарске секције су обавили занимљив разговор са њом.

Звончица: Шта сте радили прије преузимања позиције директора и која су Вам искуства и успомене остали најзначајнији у том периоду?

Директор: Прије преузимања функције директора, радила сам као наставник географије. Први почеци су везани за ТШЦ Каракај 2006. године. Памтим лијепе тренутке из тог периода, последије је услиједило и запослење у ОШ „Алекса Шантић“ у Осмацима, које такође доноси још љепша сјећања и бројна пријатељства. Овдје смо сви као једна породица, упућени једни на друге

Звончица: Сада сте директор наше школе. Можете ли да направите паралелу како је радити као наставник у учионици и бити најодговорнија особа у школи?

Директор: Рад са дјецом је нешто најљепше, безазлено, безбрижно, дјеца нас чине срећним, па и када има проблема они се ријеше и превазиђу, памти се само оно што је лијепо. Могу рећи да ми ученици много недостају јер захваљујући њима и сами чувамо то дијете у себи. Што се тиче нове одговорности, заиста је много другачија врста посла и управо као што сте рекле „најодговорнија особа“ у школи носи велико бреме које подразумијева суочавање са новим изазовима, проблемима, усклађивање обавеза како би све јединствено функционисало. Трудићу се да обављам своју дужност на најбољи начин, часно и поштено.

Звончица: Који су Ваши циљеви у току мандата?

Директор: О циљевима сам почела размишљати још док сам била у настави јер наставници су ти који могу да уоче недостатке у наставном процесу. Неки од циљева су уређење школског игралишта, измијештање библиотеке из подрума, измијештање паркинга са улаза школе... Надам се да ћу успјети остварити постављене циљеве уз подршку Општинске управе Осмаци и

Министарства просвјете и културе.

Звончица: Да ли сте задовољни тренутним стањем у школи?

Директор: Не могу рећи да сам у потпуности задовољна, јер би то значило да не треба ништа мијењати и да је све у најбољем реду. Једино чиме сам баш задовољна је рад мојих колега, библиотекара, стручних сарадника. Сигурна сам да свој посао обављају са великим трудом и залагањем како би дјеца из ове школе изашла оплемењена и спремна да одговоре будућим школским обавезама.

Звончица: Шта можете истаћи као квалитете ова школе?

Директор: Управо сам у претходном питању дала одговор и на ово, то су моје колеге које се несебично дају на сваком пољу.

Звончица: Имате ли неку поруку за ученике наше школе?

Директор: Најважније је у животу бити добар човек, то је порука коју сам настојала увијек да оставим. Свакако да је важно да шире своје видике и да буду образовани али најважније од свега је бити добар човек. Патријарх Павле је говорио: „Проћи ће све, само душа, образ и оно што је добро остаје вјечно“.

Ивана Петровић и Ања Видаковић

Интервју са начелником Општине

Звончица: Прије свега желимо да Вас поздравимо и исажемо дубоку захвалност за све што сте урадили претходних година за нашу школу. Нарочито желимо да Вам се захвалимо за реконструкцију подручне школе на Цапардама која сада заиста сја у новом руху и умногоме олакшава рад како ученицима тако и наставницима.

Можете ли да подијелите са наме неке планове који су везани за будућу сарадњу са руководством школе?

Начелник: Да, наравно, наш циљ и јесте да сарадња између ваше школе и локалне заједнице буде на што је могуће вишем нивоу.

Звончица: Да ли постоји могућност поновног постављања оградe која је некада дијелила школу и општину испред дјечјег игралишта, то би заиста повећало сигурност ученика наше школе, нарочито ученика млађих разреда?

Начелник: У нашој општинској управи у току је провођење поступка изградње паркинг простора и уређења површине око дјечјег игралишта у склопу школског дворишта, па је свакако у плану и уређење оградe између школског и општинског простора.

Звончица: Знамо да школска библиотека игра кључну улогу у образовном процесу и пружа ученицима простор за учење, истраживање и развој. Нажалост, тренутно се суочавамо са изазовима који ограничавају капацитет наше библиотеке. Прилаз је неуредан, а зидови су од влаге. Шта ви као локална самоуправа можете учинити како би ученици имали сигурно, суво и лијепо окружење за учење и како бисмо сачували вриједне ресурсе којима располаже библиотека?

Начелник: Ми смо од ваше директорице добили захтјев за помоћ у рјешавању проблема око библиотеке, захтјев смо примили и одобрили у цјелости. Одмах смо покренули процедуру и обавили разговор са неким од извођача радова. Укупна вриједност тих радова би износила око 5400,00 КМ, што ћемо ми у цјелости финансирати. Тако да можете рачунати да ће се тај проблем ријешити у наредних петнаестак дана.

Звончица: Претходних година сте нам много помогли приликом реализације прославе Мале матуре да ли ће се и ове године наставити та традиција?

Начелник: Наравно, до сада ниједна подршка од стране општинске управе није изостала, па тако неће ни подршка у реализацији прославе Мале матуре. Ми ћемо као и претходних година пружити максималну подршку око прославе матуре као и обезбјеђења прикладних награда за ученике са Вуковом дипломом, ученика генерације и остале ученике које ваша школа представи као истакнуте у свом раду, труду и залагању.

Звончица: Шта бисте за крај поручили нашим читаоцима?

Начелник: Да свјетлост знања буде њихов водич кроз сваки број вашег школског часописа „Звончица“. Нека радозналост буде ваша снага, а инспирација ваша пратиља на путу узбудљивог откривања свијета око вас. Учите, истражујте, сањајте јер ви сте будућност која сја.

Звончица: Хвала Вам на овако лијепим ријечима и хвала што сте пристали да говорите за наш школски часопис.

Ивона Јањић и Андреа Бојковић

ОНИ СТВАРАЈУ ИМЕ НАШЕ ШКОЛЕ

Наши новинари у разговору са наставником историје Гораном Поповићем

Звончица: Кренућемо од почетка од основне школе, занима нас какав сте ђак били и који Вам је предмет био омиљени?

Наставник: Основну школу сам завршио у ОШ „Кадињача“ у Лозници, био сам међу бољим ђацима, а као што претпостављате омиљени предмет ми је била историја.

Звончица: Да ли сте одувјек хтјели постати наставник историје?

Наставник: Не баш, идеја је била да будем истраживач, али је историја била моје одређено још од шестог разреда. Историја ми је била фасцинантна наука и хтио сам да се бавим археологијом.

Звончица: Како бисте описали посао наставника, да ли је то тежак посао?

Наставник: Посао наставника јесте тежак посао, али је уједно и занимљив.

Звончица: Сматрате ли да је лакше радити у већој или мањој средини? И да ли ђаци више или мање науче у бројнијим одјељењима?

Наставник: Све има своје предности и мане, радио сам и у већим и у мањим школама. Предност рада у мањим школама јесте то да се наставник сваком ученику може посебно посветити, али ако немате довољан број ученика заинтересованих за рад онда и нема радне атмосфере.

Звончица: Да ли је тешко допријети до ученика који нису

заинтересовани за рад? И како превазилазите те проблеме?

Наставник: Да, до ученика који нису заинтересовани за рад је јако тешко допријети. За то је потребна и додатна подршка од куће. Настојим да разговарам са сваким учеником и покушавам да га мотивишем.

Звончица: Шта мислите да ли је теже предавати сада или је било теже Вашим колегама у вријеме када сте Ви похађали основну школу?

Наставник: Тешко је упоредити два различита времена. Вријеме када сам ја похађао школу и ово сада није исто. Технологија, напредује. Сваки наставник ће рећи да је вријеме у ком је он предавао било теже.

Звончица: Шта бисте промијенили у нашем школском систему?

Наставник: Увео бих више модерне технологије у употребу.

Звончица: Историја је једна изузетно занимљива наука, али и опширна која област је најзанимљивија ученицима, а која им представља проблем?

Наставник: Ученицима је најзанимљивији период Другог свјетског рата, а мислим да су им најтеже наставне јединице које се баве народима у Аустроугарској монархији.

Звончица: Изузетно нас је обрадовала вијест када смо чули да је наш наставник написао књигу. Можете ли нам рећи нешто о томе, како сте дошли на идеју и откуда та љубав према писању? Гдје проналазите инспирацију?

Наставник: Књигу сам почео да пишем случајно, мој професор ми је у једном разговору рекао да бих могао да напишем одличан роман. На интернету сам наишао на конкурс „Златна сова“ и одлучио сам да се пријавим. Схватио сам да је роман занимљив, те сам га уз пар корекција и објавио.

Звончица: И за крај занима нас како волите проводити слободно вријеме? Можете ли са нама подијелити неки Ваш хоби.

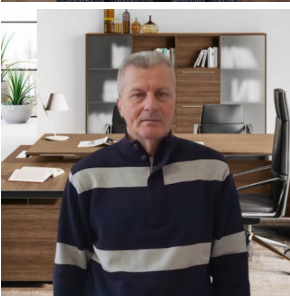
Наставник: Слободно вријеме волим да проводим са својим сином Лукијаном, волим да га учим, да трчимо, да ходамо, беремо бијеле раде... Поред тога волим да читам, ходам по природи и планинарим.

Марија Капур и Ања Видаковић

Наши пензионери

У живот једне школе уткани су животи и сјећања на одрастање, безброј прича из школских клупа, генерација и генерација ученика. У живот једне школе уткани су и животи оних који су се бавили и баве једном дивном професијом у којој се спорије стари јер радити са дјецом значи увијек бити на извору младости. Ове године смо испратили у пензију двоје колега наставницу српског језика **Недељку Остојић** и наставника физичког васпитања **Миленка Чабрића** који је посљедње четири године обављао дужности директора у нашој школи. У име Колектива желимо да вам искажемо захвалност за све што сте урадили за нашу школу и наш часопис. Срећан одлазак у пензију, надамо се да ћете уживати у сваком новом дану који је пред вама окружени људима који вас воле и поштују.

Колектив Основне школе „Алекса Шантић“

НАШЕ АКТИВНОСТИ

Школска година се приводи крају, а мај је мјесец у коме размишљамо о резултатима и активностима које су обиљежиле протеклу школску годину. Као и сваке школске године у нашој школи је обиљежен низ значајних датума, јубилеја, одржана су и бројна предавања и радионице са различитим темама. Међу предавањима можемо издвојити предавања Полицијске станице Осмаци и Полицијске станице Зворник: *Заштитимо дјецу у саобраћају*, *Сигурност дјеце у саобраћају*, *Буди видљив не буди фигура*, *Стоп вршњачком насиљу* и предавање школског педагога *Професионално информисање*.

Дан српског јединства, слободе и заставе обиљежава се од 2021. године одлуком Владе Републике Србије и Владе Републике Српске. За датум обиљежавања изабран је дан пробоја Солунског фронта (15. 9. 1918. године). Ученици наше школе су се потрудили да кроз низ активности обиљеже овај значајан датум, цртале су се заставе, рецитовали стихови, а наставници су у оквиру наставе посветили и часове овом важном датуму.

Дан европских језика је прилика да се приближи битност учења језика и промовише

даривање и размјена поклона, израда паноса са порукама љубави и подршке, ликовни и

културна баштина Европе. Како би указали на важност учења и познавања свјетских језика ученици наше школе су обиљежили овај дан пригодним програмом.

Као и сваке године и ове године је обиљежена **Дјечија недјеља**, овај пут под слоганом *Другарство чувајмо љубав његујмо*. Ученици су упознати о са начелима и одредбама Конвенције о правима дјетета и учествовали су у низу активности које су уприличене у нашој школи. Цртање по асфалту, писање писама пријатељства, поруке захвалности, извињења, лијепих жеља,

литерарни радови, а оно што ученике, свакако и највише радује је и маскембал, игре без граница.

Учитељски посао је један од најстаријих позива који има корјене још из периода када није постојала школа као институција. Свако друштво је за овај позив бирало људе у које су имали највише повјерења и који су били најцјењенији у друштву, **Дан учитеља** 5. октобар обиљежила је „замјена улога“ гдје су ученици покушали да замијене своје учитеље и наставнике, смијеха и добре забаве није изостало.

Дан здраве хране обиљежава се 16. октобра са циљем нагласка на важност здраве исхране дјеце, али и одраслих. Ученици VI-а су заједно са својом разредницом обиљежили овај важан дан.

Дан дјечије радости обукао је школу у новогодишње рухо, јелке и различити украси прављени вјештим рукама наших ученика учинили су да школом завлада права празнична атмосфера. Дан дјечије радости је идеална прилика да на лицу сваког дјетета заблеста осмијех и да свако дијете буде сретно и задовољно, тим поводом је и организована и хуманитарна акција на идеју ученика одјељења IV- а и њихове учитељице Сање Аћимовић, а којој су се одазвали сви ученици наше школе, ученици су прикупили одјећу и донирали је Црвеном

злоћудним болестима код дјеце те пружити подршку обољелој дјечи и адолесцентима, ни овај дан у нашој школи није неопажено прошао.

крсту, након тога је услиједила и хуманитарна акција „Један слаткиш једно дијете” што је показало да наши ученици имају слуха и за оне који имају мање од њих. Новогодишњу недјељу је крунисала приредба на којој су се представили ученици драмских и рецитаторских секција.

Један од највеличанственијих дана у току школске године свакако је **школска слава Свети Сава**, гдје се са радошћу присјећамо лика и дјела првог српског просветитеља и учитеља и прослављамо школску славу уз пригодан програм који су припремили ученици драмских и рецитаторских секција.

Дан сигурног интернета обиљежен је с циљем подизања свијести о значају сигурног кориштења дигиталних технологија за све, а нарочито за дјецу и младе.

Седмица посвећена Вуку Караџићу поводом обиљежавања 160 година од Вукове смрти донијела је низ активности, организован је конкурс за избор најбољих ликовних и литерарних радова чија је главна тема био Вук Караџић, уприличен је квиз знања „Живот и дјело Вука С. Караџића“, а на крају седмице ученици су представили кратак филм „Вукова буна“ у коме су они били главни актери.

Међународни дан дјеце обољеле од малигних болести, има за циљ подићи свијест о

„Читати што су други писали прије двије хиљаде година, и написати, да могу други послје неколико хиљада година читати; то је наука, која ум људски готово превазилази, и могло би се рећи, да је онај, који је њу први измислио био више Бог него човјек“, говорио је Вук. Овим цитатом се најбоље може описати значај језика, прије свега матерњег језика. Ученици су кроз радионице и израду панона обиљежили **Дан матерњег језика** и тиме указали на

важност чувања српског језика.

С циљем превенције вршњачког насиља у школи је као и сваке године обиљежен **Дан ружичастих мајица**.

Осмог марта ученици су кроз пригодну приредбу показали захвалност мајкама, учитељицама и наставницама.

У нашој школи је обиљежен и традиционални руски празник **Масленица**, ученици су са наставницом руског језика припремили палачинке које су главни симбол овог празника, уживали у играма и на крају спалили страшило и тиме испратили зиму заједно са њеним недаћама.

Међународни дан поезије је обиљежен је како доликује уз врућ чај и кексиће, ученици су читали најљепше стихове наше поезије, уживали у презентацији и учествовали у кратком квизу о познавању пјесника и њихових дијела.

Дан особа са Дауновим синдромом је подстакао на активно учешће у очувању животне прилика да се покаже да смо сви различити, али средине. Након тога кроз квиз ученици су једнако важни. Различитим активностима провјерили своје знање из географије и ученици су пружили подршку особама са биологије. Поводом такмичења за најчишћу Дауновим синдромом. учионицу, директор школе Милица Смиљанић уручила је ученицима пригодне поклоне и дипломе које је финансирала школа. Координатор активности била је библиотекар Мира Поповић.

Поводом обиљежавања **Дана планете Земље 22. априла**, у нашој школи услиједио је низ активности које су са лакоћом реализоване цијеле седмице.

Ученици су чистили школско двориште, садили украсне биљке, рециклирали различите

материјале, ликовно и литерарно се изражавали на тему „Спасимо планету Земљу“. Осим тога, у школском дворишту, засађено је цвијеће и офарбане гуме чију набавку је донирала општина Осмаци и начелник Радан Сарић. Цвијеће је засађено у Осмацима и у Подручном одјељењу Цапарде. На Дан планете Земље ученици су приказали презентацију о географским и природним карактеристикама наше планете. Еколошки инспектор из Општине Осмаци Исмет Механовић својим предавањем ученике је

Спортски дан је дан коме се највише радују ученици наше школе и увијек га жељно ишчекују, такмичења у трчању, фудбалу и одбојци неизоставни су дио спортског дана. Лијепо вријеме, природа дружење и смијех кога је било на сваком кораку су обиљежили спортски дан.

И МАЛА РАЈА ВОЛИ ПУТОВАЊА

Нешто чему се ученици највише радују и што ишчекују током цијеле године, свакако је излет. Ове школске године за ученике млађих разреда излет је организован у Тузли. Спремни, раздрагани и весели ученици су се смјестили у аутобусе и кренули на пут. У Тузли су посјетили Панонско језеро, обишли Археолошки парк са сојеницама, затим уживали у Геолошкој поставци. Није изостао ни обилазак комплекса Панонике као и шетња тузланским Корзом и Солним тргом. Оно што је ученике, свакако, највише обрадовало јесте и посјета зоолошком врту. Путовање је пратила пјесма и весела дјечија лица, сигурно је да ће им заувјек остати у сјећању.

Ученици старијих разреда посјетили су Бања Луку, највећи град Републике Српске. Уживали су у обиласку тврђаве Кастел, Музеја Републике Српске, обишли су центар града и прошетали Господском улицом. Заједно са својим наставницима ученици су посјетили Народно позориште, Бански двор, видјели споменик Бана Милосављевића, посјетили Саборни храм Христа Спаситеља и на крају уживали у слободном времену које је било резервисано за пробање различитих бањалучких специјалитета. Музика и пјесма се орила цијелим путем, а фотографије остају као успомена на један од најљепших дана у овој школској години.

РИЈЕЧ ПЕДАГОГА

Утицај игре на дијете

Игра обиљежава дјетињство, она за дијете представља ужитак. Играјући се дјеца развијају своју машту, креативност и буде своју знатижељу. Игра је свестран начин развијања и увјежбавања социјалих, емоционалних и когнитивних вјештина. Дијете ужива у самом процесу игре јер се све одвија по његовој жељи, а игра потпомаже развијање тјелесних и моторичких вјештина. Фина и груба моторика, координација покрета тијела координација прстију, очију, руку, те држање тијела спадају у моторичке вјештине, а игра омогућава дјетету развој свих наведених вјештина. Овисно о доби дјетета и према његовим могућностима, дјете ће бирати игру у којој се осјећа срећним. Игра утиче на дијете психоемотивно и социјално, а дијете кроз њу учи о међуљудским односима, долази до сазнања о поштовању правила, учи о разумијевању других, о чекању на ред и слично. Зато је игра идеалан начин кроз који дијете показује своја размишљања, ставове и осјећаје.

Играјте се!
Педагог, Славица Мандић

Извјештај о проведеним такмичењима у школској 2023/24. години

И ове школске године одржана су сва такмичења планирана према календару такмичења за школску 2023/24. годину. У овој рубрици издвојићемо запажене резултате са општинских, регионалних и републичких такмичења.

Побједник општинског такмичења из православне вјеронауке је Ена Кмекић VII-а, а побједом је остварила пласман на епархијско такмичење. Побједници општинског такмичења из математике су: Николина Миличић VII-б, Марија Капур VIII-а и Андреа Бојковић IX-а, а пласман на регионално такмичење оствариле су Марија Капур и Андреа Бојковић. На општинском такмичењу из информатике побједу је остварио Миљан Смиљанић VII-а. Прва мјеста на општинском такмичењу из физике остварили су Немања Вукићевић VII-а и Марија Капур VIII-а. Немања Вукићевић је своје знање показао и на општинском такмичењу из српског језика освојивши прво мјесто и пласман на регионално такмичење. Дерби у малом фудбалу завршен је побједом екипе ПО Цапарде. Међу запаженим резултатима у овој школској години треба издвојити регионална такмичења „Мисли мине“ (екипа у саставу Андреа Кмекић, Дејана Смиљанић и Миљан Смиљанић) и „Ћирилице чедо моје“ (екипа у саставу Филип Миличић, Љубица Милошевић, Милица Филиповић и Јелена Марјановић). Обје екипе су освојиле треће мјесто.

Најбољи резултат и пласман на републичко такмичење након освојеног другог и трећег мјеста на регионалном такмичењу оствариле су ученице Ивона Јањић IX-а и Хелена Поповић III-а.

ВЕЛИКАНИ НАШЕ КЊИЖЕВНОСТИ

160 година од Вукове смрти

Реформатор српског језика и писма Вук Стефановић Караџић (1787-1864), који је умро 7. фебруара прије 160 година у Бечу, заузима важно мјесто у српској култури, али и на универзитетима широм свијета, међу којима је и Питсбург гдје се скоро читав вијек у Катедрали учења његује сјећање на његов књижевни и научни рад. Вуков немјерљив допринос је у томе што су српске народне пјесме, култура и историја постали доступни и познати широм Европе.

Захваљујући Вуковим реформама, у српски језик је уведен фонетски правопис једноставно речено - утемељио је правопис по принципу једно слово – један глас, а славеносербски, у оно вријеме језик образованих, био је потиснут.

Вјероватно најпознатије Вуково правило је правило „пиши као што говориш, читај како је написано“, попут оног које је Сава Мркаљ написао нешто раније у својој књизи "Од данас сав наш правопис долази под ово начело: „Пиши као што говориш“.

100 година од Шантићеве смрти

Прије тачно 100 година, 2. фебруара 1924. године, у Мостару је умро Алекса Шантић. Овај пјесник, академик, космополита и родољуб, био је таква људска и стваралачка величина да и данас, вијек након смрти, важи за једну од кључних фигура мултиетничког Мостара и Херцеговине.

Овај, прије сега, српски, херцеговачки, али и свјетски пјесник, живио је кратко. Умро је у 56. години. У својим пјесмама оставио је вјечни печат у којима је опјевао своју забрањену љубав Анку, која је била католикиња, али и своју усамљеност и тугу, проналазећи на тај начин лијек и утјеху.

Дан Шантићеве сахране можда је најбоље описан у књизи Јосипа Лешића „Роман о пјеснику“, у којој је наведено да су у Мостар тога дана стигле бројне делегације из свих крајева Херцеговине и региона, многи су пјешачили и 50 километара да би испратили свог омиљеног пјесника на вјечни починак. На сахрани је говорило 15 говорника, а тужна поворка кретала се неколико сати. А народ, било муслимани, православци или католици, подједнако је туговао и оплакивао свог великана и пјесника.

ШАНТИЋЕВОМ СТАЗОМ

Моја мама

Моја мама је најбољи друг. Увијек је ту за мене. Она има 37 година. Њена дуга коса је боје кестена. Очи су плаве. Sprema нам укусна јела. Понекад је строга.

Мама ми помаже када је задатак тежак.
Има пуно стрпљења за мене и мог брата.
За мене је она најдража особа на свијету.

Страхиња Дејановић II-а

Другарство

Птица се дружи с небом,
лептир са цвијетом,
риба са водом .

Мама се дружи са татом,
а с ким се дружим ја?

Дружим се, волим
и ником не дам
своје другаре
нека свако зна.

Његош Стојановић IV-а

Прољеће

Кад се трава зазелени
и шума излиста,
тада срце и душа
у многима заблиста.

За нови посао
свако тад се спрема,
јер од прољећа
љепшег доба нема.

Све се птице тада
у шумици чују,
јер прољеће воле
и њему се радују.

Милева Филиповић V-б

Азбука

Настала је ћирилица
писала је десна рука,
то је рука Караџића Вука.

Азбуку је написао
од тридесет слова,
свако дијете то научи
када крене школа.

Учити је није тешко,
то би свако требао да зна,
јер то је наше писмо, наша
ћирилица.

Андреа Ребић IV-а

Врабац

Цвркут птица долази
И кроз прозор пролази.
Уплашени врабац
слетио на кућни праг,
од тад ми је мио и драг.

Врапца мама тјера,
сека још и више,
а он се уплашио
прољећне кише.

Тако мален и тужан,
мени се на крају
учини и ружан.

Лука Сикимић III-б

Срећа

Ово што вам сада пишем
и што могу гласно рећи,
именица са значењем,
нема краја мојој срећи.

Моја мама увијек је с нама,
ту је увијек кад затреба.

Моја мама посебна је,
замјене јој нема.

Владимир Петровић III-а

Цвијеће

У башти има много цвијећа,
то је радост, то је срећа.

Највише у башти расту лале,
оне привлаче дјевојчице мале.

Цвијеће увијек лијепо мирише
па ме тада инспирише.

Цвијеће је прољећно благо
па нам је зато много драго.

Оно је украс наше баште
и један дио дјечије маште.

Милица Гајић IV -б

Пјесма о Вуку

За сва лијепа слова
велика и мала,
Вуку много хвала.

Да лијепо пишемо,
лијепо читамо
и немамо муку,
Вук нам је оставио
азбуку.

Због Вука данас
у школе хитамо
и занимљиве књиге
читамо.

Јована Јањић V-а

ШАНТИЋЕВОМ СТАЗОМ

Ноћ

Мало ко је преживио јучерашњу ноћ.
Звук пројектила, дјечијег јада
и људи, који узалудно траже помоћ,
одјекивао је улицама крвавог града.

Јутро је било пусто и хладно.
Чуло се само неко дијете гладно,
које од раног јутра своју сестру тражи,
незнајући да она непомично лежи.

Небом, изнад града, кружила је врана,
велика и црна, високо изнад грана.
Гледајући град, видјела је тугу
и одлетјела у смрт, свом старом другу.

Марија Капур VIII_a

Значај читања

Читање књига је једно од најдрагоцјенијих
искустава у животу човјека.

Књиге су попут врата која воде ка
бескрајном свијету, отварајући ум новим
идејама и сазнањима. Читајући ми путујемо
кроз вријеме и простор, сусрећемо се са
различитим ликовима и ситуацијама.
Читањем развијамо наш ум, машту,
размишљање и способност анализе. Свака
књига нуди нову прилику да проширимо
свој рјечник. Моћ да нас опусте и ослободи
од стреса има читање. Читати занимљиву
књигу може бити као да бјезимо од
свакодневних брига и проблема, улазећи у
миран и инспиративан свијет ријечи и
мисли. Читање нас обогаћује, оно нас учи о
култури, историји, људској природи и
многим другим стварима. Кроз књиге ми
учимо о животу и себи, проналазимо
одговоре на питања која нас муче. У свијету
који је све више окренут технологији важно
је не заборавити моћ читања књига и
вриједност коју она доноси у нашим
животима.

Читање нас чини бољим људима, отвара
нова врата, могућности и чини свијет око
нас богатијим и љепшим мјестом.

Елена Јешић VIII_a

Вук Караџић

Имала сам велику муку,
па сам кренула у науку,
писати велика и мала слова
све изнова и изнова.

Вук је био добре воље
и дао нам све најбоље,
од азбуке он је кренуо
и у њој је све поменуо.

Пиши као што говориш,
немој језик да разбориш,
читај као што пише
и замисли, нема више.

Ивана Петровић IX_a

Наша ћирилица

Свако дијете треба знати
ћирилицу написати.
То бар није нека мука
кад је пише дјечја рука.

Велика и мала слова
научиће ко од шале,
црта лијево, црта десно
за све наше ђаке мале.

Научити је није тешко,
није нека мука
јер то је наша ћирилица,
понос нашег Вука.

Милица Ребић VI_a

English language

Spring at my place brings a wonderful palette of colors, scents and sounds. Winter recedes and nature wakes up.

The first rays of sun wake nature from long winter sleep. Snow disappears, meadows and fields are covered with floral blanket that spreads pleasant fragrance in the air. Birds come back with their melodies gladdening the hearts of people who listen to them. Trees put on spring dresses, sheets mixed with flowers dance spring dances. The smell of spring entices us to go outside, we feel like we are in a fairy tale. Buzzing bees happily fly from flower to flower and herald arrival of warmer weather.

Spring brings hope and joy as well as time when we all gather and enjoy in a view of nature.

Anja Vidaković VIII_a

Русский язык

Когда я была маленькая, я постоянно меняла своё мнение о том кем буду когда вырасту. Сейчас не хочу быть тем кем раньше мечтала, но нашла свою будущую профессию.

В будущем я хочу стать фармацевтом. Мой интерес к этой профессии начался, когда поняла что сильно люблю природу и её достопримечательности. Мне всегда нравилось помогать людям и делать их счастливыми. Думаю чтобы этой профессией это успела. В школе я всегда интересовалась химией. Эта одна обычная трава, которая может вас вылечить, это лекарство из которого оно получается, как оно знает что у меня болит – это лишь некоторые из вещей которые заинтересовали меня это профессией.

Потому в будущем я представляю себя человеком который занимается фармацевцией и как разъяснила достопримечательности природы.

Данијела Токановић IX₆

Препоручујемо за читање

Марсел Пруст је говорио: „Нема потпуније проживљеног дана нашег дјетињства, од оног који смо провели са омиљеном књигом.“ Да бисте испунили слободно вријеме преко распуста и проживјели авантуре различитих књижевних јунака одлучили смо да вам препоручимо пар феноменалних наслова, који ће, надамо се, закупити вашу пажњу, а можда ће неки од њих и постати ваша омиљена књига.

За млађи узраст издвојили бисмо **Бајке** од Уроша Петровића у којима ћете открити мноштво тајновитих предјела и личности, **Урнебесна физика** Игора Коларова закупиће пажњу и оних који су луди за физиком, али и оних који би радије повукли крокодила за реп него изучавали физику. Књига **Себични џин** Оскара Вајлда ће вам донијети причу о себичности, али и искупљењу, те никога неће оставити равнодушним.

За оне мало старије препоручили бисмо књигу **Хајдук са друге стране** Градимира Стојковића, у којој се вама добро познати лик Хајдука поново враћа у школу, али сада као наставник који води изузетно проблематично одјељење. За оне који су опчињени старим цивилизацијама издвојили бисмо књигу **Митови, чудовишта и богови у старој Грчкој** Џејмса Дејвиса кроз коју ћете открити сав тајанствени свијет древне цивилизације. За оне који воле трилере и издвајамо мистериозну и фантастичну књигу **Мистерија** Стивена Кинга, за коју критичари кажу да је најјезивији роман мајстора страве. А у књизи Раше Попова **Софијине љубави** пронаћи ћете дивне странице посвећене љубави и њежности.

Надамо се да ћете прочитати неке од ових наслова и да ћете уживати у њима, а ви ћете знати да сте прочитали добру књигу када након што прочитате задњу страницу се осјећате као да сте изгубили доброг пријатеља.

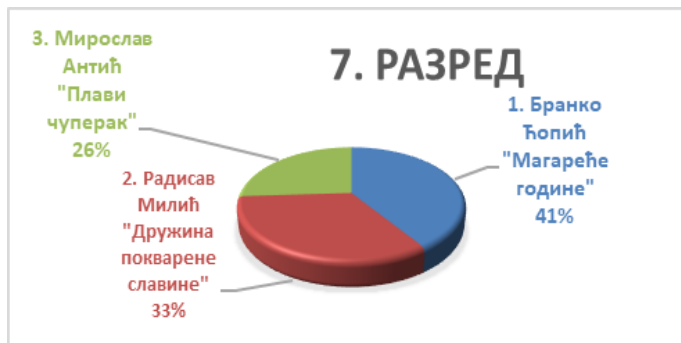
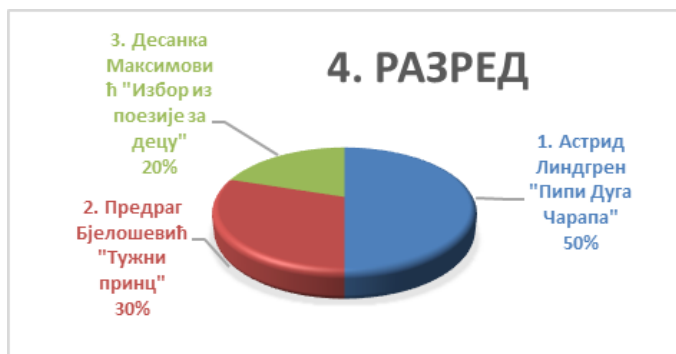
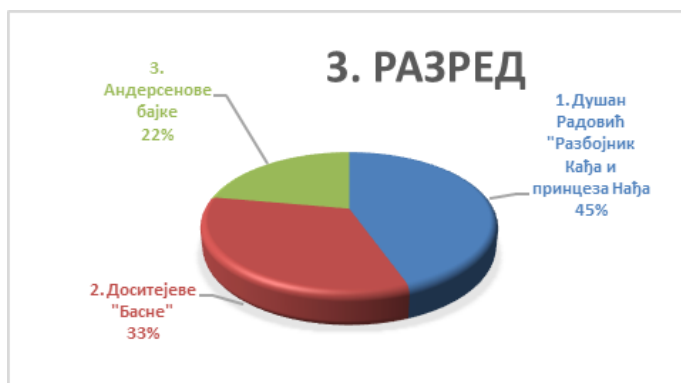
АНКЕТА

ЛЕКТИРА — НАШ НАЈБОЉИ ПРИЈАТЕЉ

Књига. Наш најбољи пријатељ. У себи носи много поука које нас уче љубави, борби, жељи, лажима, истинама и животу. Читајући књиге стичемо знање које је водиља живота. Јесте ли се запитали колико је кроз ваше руке прошло књига? Колико сте књига прочитали? Јер, ако списак књига дуг, ви сте богат човек.

Погледајте која су дјела из лектире од II до IX разреда омиљена у нашој школи.

РЕЗУЛТАТИ АНКЕТЕ

ИЗ ПЕРА ПРОШЛОСТИ

Ваздушним превозом до Италије и на лијечењу у Италији

Осмаци су године 1952. подигли мали споменик на ивици поља који и данас ту стоји и свједочи о прошлим временима, на њему пише: На овом мјесту током љета 1944. године наши савезници су авионима покупили преко 300 тешко рањених и одвезли их на лијечење у Италију. Како је било у Италији свједочи Чедо Лозановић (Дванаеста бирчанска НОУ бригада). Наиме, послије ослобођења Спрече војска је кренула у Осмаке на аеродром. Треће ноћи након доласка почели су пристизати авиони у које су се укрцали рањеници. Лозановић свједочи да су их у Италији одлично примили и да су се након опоравка вратили у своју Спречу септембра 1945. године.

Данијела Токановић и Владо Павловић IX₆

Аеродром у Осмацима (Други свјетски рат)

Народно ослободилачка војска у источној Босни остајала је без муниције и санитетског материјала, па је то умањивало њихову борбену способност. Штаб Трећег корпуса НОВЈ одлучио је да изгради партизански аеродром који би помогао Италији и који би превозио рањенике. Аеродром је изграђен у долини ријеке Спрече, недалеко од Осмака. Народно ослободилачки одбор на Ракином Брду и два батаљона 19. бирчанске бригаде имали су задатак да воде реализацију изградње аеродрома. Аеродром је изграђен за само три дана. Треће ноћи се у осмачко поље спустило шест савезничких авиона. Од изградње аеродрома није било ни једног пада авиона. Јула 1944. у Италију је евакуисано 435 рањеника са 16 авиона.

Сара Ступаревић IX_а

Школа испод Осмака у Босни

Године 1937. једна жена по имену Милена Папић Катић је дошла у мало босанско село из равнице гдје расте пшеница. Са врха Снагова у даљини је видјела своју школу у коју су долазила дјеца из Шехера, Сајтовића, Урушића, Војчина, Осмака и Матковца. Када се присјећала својих првих радних дана рекла је да је у једној учионици било око педесет ђака, а већ послије два мјесеца њеног рада било их је сто десет. Школа је оскудијевала учбеницима, прозори су били полупани, а цијела зграда је била у јако лошем стању. Ова жена је била невјероватно способна и вољна помоћи овом малом мјесту. Како је школа располагала са 40 дулума земље, садила је поврће и одвајала дио за школску кухињу. Оградила је двориште, држала предавања из личне хигијене, што је много значило неким сељацима, савјетовала их је, бринула о ђацима који су живјели у јако лошим условима. Њена упорност и истрајност је уродила плодом. Од бановине је тражила кредит и напослијетку га је и добила, а од тих средстава је уредила школу.

Емилија Миличић IX₆

ЗАНИМЉИВА ГЕОГРАФИЈА

Мостар је највећи град Херцеговине са 113.169 становника. Налази се под планином Вележ у долини Неретве. Назив је добио по каменом, високом, лучном мосту из 16. вијека. Стари мост у Мостару има значајну културно-историјску вриједност и данас представља једну од најзначајнијих туристичких атракција овог града. **Почитељ** представља тврђаву из средњег вијека која је штитила трговачки пролаз долином Неретве. Први пут се помиње у повељи за војводу Стјепана Вукчића 1444. Сада је то туристичко насеље оријентално-медитеранског карактера и заштићен национални споменик БиХ.

Трновачко језеро налази се у непосредној близини границе Црне Горе и БиХ. Ово је језеро ледничког поријекла у облику срца, по чему се посебно истиче у односу на остала ледничка језера у свом окружењу. Срцолики облик и смарагдно зелена боја даје му посебну лепоту и туристичку атрактивност.

ЗАНИМЉИВА БИОЛОГИЈА

СРПСКА РАМОНДА – КАП ВОДЕ ЗА СИМБОЛ МИРА

Рамонда представља цвијет са великом симболиком за српски народ. Овај цвијет носи снагу српске историје и страдања српског народа током Првог свјетског рата. Крајем 19. вијека Јосиф Панчић је на планини Ртањ пронашао биљку која му је била непознаница. Како је знао да је из породице Рамонде, а нашао је у Србији и није знао да ли је има на неком другом месту, назвао ју је *Ramonda serbica*. Неколико година касније, др Сава Петровић, дворски љекар, уочио је још једну врсту ове биљке на Сувој планини, биљку за коју је мислио да је српска рамонда. Након што је цвијет показао Јосифу Панчићу, испоставило се да је ријеч о потпуно новој врсти коју су по краљици Наталији Обреновић назвали *Ramonda nathaliae*.

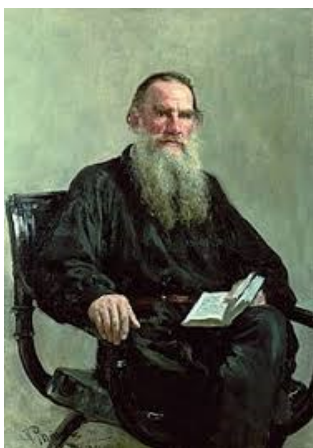
Рамонде расту на истоку Србије и на Кајмакчалану у Грчкој, чији је највиши врх Свети Илија, а на ком је српска војска, под командом војводе Живојина Мишића, водила жестоке борбе уочи пробоја Солунског фронта у Великом рату. Стога живот овог необичног цвијета има изузетну симболику у вези са Великим ратом и српском војском у њему – војском која је дословно васкрсла и иако измучена показала своју моћ и храброст у Великом рату. Симболика лежи и у чињеници да је ово биљка „феникс“, која се од потпуно суве увенуле биљке, уз мало воде претвара у раскошан цвијет.

ЗАНИМЉИВОСТИ ИЗ СВИЈЕТА УМЈЕТНОСТИ

КЊИЖЕВНОСТ

Руски писац **Лав Николајевич Толстој** и његова жена Софија Андрејевна имали су тринаесторо дјеце, а данас је у свијету 219 мушких и 330 женских потомака великог писца. Његов праунук Никита Иљич Толстој рођен је у Вршцу у Србији и био је почасни члан САНУ-а.

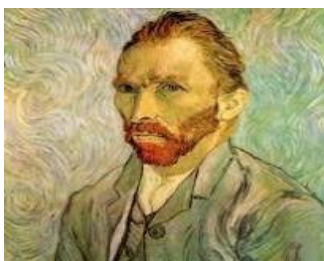
Познаваоцима лика и дјела **Фјодора Михаиловича Достојевског** познато је да је он био страствен коцкар о чему свједочи и његов роман истог имена *Коцкар*. Један дио живота Достојевски је живио у Њемачкој, а одлазак у коцкарницу је био његов свакодневни ритуал. У тој коцкарници кружила је прича да је Достојевски остао дужан данашњих 240000 евра. До 2013. године у тој коцкарници је стајала табла са натписом: „У овој коцкарници Ф. М. Достојевски је остао дужан!“ Све док власник Челсија Роман Абрамович није галантно „регулисао“ цио дуг, а свој поступак је објаснио ријечима: „Достојевски никоме ништа није дужан.“

СЛИКАРСТВО

Леонардо да Винчи је чувен као сликар *Тајне вечере* и *Мона Лизе*, Леонардо је креирао дјела за вјечност. Оно што је вијековима интригирало разне умјетничке критичаре и теоретичаре јесте чувени Мона Лизин осмијех, сва његова мистичност, као и њен сам портрет. Постојале су разне спекулације о њеном лику, тј. ко је заправо Мона Лиза. Неке теорије су чак сматрале да је у питању и сам Леонардо, који је пресликао своје црте лица. Међутим, за сада је најизвјесније да је у питању Лиза дел Ђокондо, жена трговца свилом из Фиренце. Слика се чува у музеју Лувр у Паризу.

Висент ван Гог је у свом врло кратком животу, свега 37 година насликао чак 2000 дјела, укључујући око 900 слика и 37 аутопортрета. То је заиста импресивно ако се узме у обзир да је почео да слика тек када је имао 27 година. Једна од најпознатијих занимљивости о Ван Гогу је та да је сам себи одрезао ухо, а на тај потез се одлучио гледајући борбе бикова у којима матадор кад порази бика добије његово ухо. Тим чином је Ван Гог је признао свој пораз јер није имао успјеха са женама. За вријеме свог живота продао је само једну слику *Црвени виногради*.

МУЗИКА

Касних 1790 – тих Бетовен открива да постепено губи слух, тада почиње највећа криза у његовом животу, али управо у току тога раздобља Бетовен пише своја најбоља дјела у којима показује радост, емоције, али и своју бол. Бетовен је тада компоновао своју најпопуларнију симфонију – *Симфонију бр. 5* и најпознатију оперу *Фиделио*, до 1820. године је потпуно оглувио, али је и даље писао музику.

ФИЛМ

Филм је модерна умјетност која у великој мјери зависи од науке и технологије. Прва филмска представа приказана је у Паризу 28. децембра 1895, а шест мјесеци касније, иста је приказана 6. јуна 1896. у Србији, у кафани *Код златног крста*. Представи су присуствовали краљ Александар Обреновић и краљица Наталија. Први српски филм *Живот и дела бесмртног војводе Карађорђа* сниман је 1911. године у режији Чича Илије Станојевића. На слици можете видјети како је изгледао плакат за први српски филм.

ЊЕГОВАЊЕ ЧИТАЛАЧКЕ КУЛТУРЕ КОД УЧЕНИКА

З аједно са континуираним васпитним и образовним радом у школи и породици, читање у слободном времену је од великог значаја за формирање књижевног укуса, интелектуални, морални и естетски развој дјеце и младих. Вриједност читања огледа се у томе што оно доприноси ширењу културног видокруга читалаца и што се њиме унапређују језичке и комуникационе вјештине ученика и утврђују знања о матерњем језику, његовом богатству и љепоти. И поред све снажнијег развоја издаваштва за дјецу и младе, данас се уочава тенденција опадања интересовања

за књигу (као традиционалног извора информација о свијету и животу) и за читање као чин продуховљења и уживања у писаној ријечи. На то утичу и многи екстерни фактори, као што су културне навике чланова породице и вршњака из разреда и школе као окружења, модни и генерацијски трендови, као и професија и образовање родитеља. Поставља се питање: Ко је данашњи млади читалац, уједно и члан

школске библиотеке? Често се код ученика ствара отпор према „досадној“ настави књижевности, која се своди на препричавање фабуле, излагање биографских и књижевноисторијских података, учење дијелова текста напамет, за оцјену – умјесто откривања суштинских умјетничких вриједности књижевног дјела. Један од важнијих задатака учитеља, наставника српског језика и библиотекара јесте да омогуће успостављање комуникације и дијалога ученика са књижевним текстом уз максималну спонтаност и слободу у интерпретацији. Једно од „златних правила библиотекарства“ индијског библиотекара Ранагатана каже да свакоме читаоцу треба дати његову књигу. Врло је важно да библиотекар обезбиједи одговарајуће наслове белетристике за дјецу и младе, који ће се читати

као препорука старијег лица. Свакодневна је обавеза и брига библиотекара да се у ученицима развија навика да читају литературу коју слободно (сами) изаберу, макар била и мање умјетничке вриједности – како би временом развили сопствену књижевну и естетску норму и укус, као и критички став о прочитаном дјелу.

ДОНАЦИЈА КЊИГА ШКОЛСКОЈ БИБЛИОТЕЦИ

У оквиру свог друштвено одговорног рада, компанија Mozzat пружа подршку васпитно-образовним установама широм Републике Српске. Бројне донације стижу на адресе вртића, основних и средњих школа. На сву срећу, наша молба је прихваћена, тако да ни нас нису заобишли. Веома брзо у посјету нам је дошао регионални менаџер који нам је уручио три комплета лектире од другог до деветог разреда. Лектирни фонд богатији је за 162 књиге које су евидентирани у инвентарни лист за монографске публикације почевши од броја 3063 до 3225. Изражавамо велику захвалност компанији Mozzat на уважавању молбе и препознавању потребе за инвестирање у образовање.

Сада већ традиционално, сваке године велику пажњу посвећујемо обиљежавању Дана поклањања књига 14. фебруара. Овај дан био је повод за обнову фонда школске библиотеке, али и подсећање на важност развијања и његовања читалачких навика код основношколске популације. Осим лектире која се највише чита, овај пут акценат је био на набавци књига за дјецу и тинејџере које су ван прописаних обавезних наслова. Неки од новитета су: „Није инстаграм гума на бициклу“, „Гужва на метли“, „Авантура на Хавајима“, „Кошуља добре среће“, „Песак и звезде“, „Мала продавница страве“, „Тајне зеленог солитера“, „Чаробњак из сумраковца“ и многе друге.

Захваљујући донатору који је хтио остати анониман, колегама и ученицима из ЈУ ОШ „Алекса Шантић“ Осмаци библиотека је богатија за нове наслове. Захваљујемо донаторима у нади да ће ова акција бити још плоднија, а нашим читаоцима желимо угодне тренутке уз читање нових наслова.

Захваљујући несебичности нашег уваженог епископа Епархије зворничко-тузланске господина Фотија и свештеника Парохије осмачко-дубничке Мића Бабића и свештеника Парохије цапардске Паја Тришића, донирани су вриједни поклони који су свима на корист. Школска библиотека опремљена је лаптопом, штампачем и духовним књигама чији је аутор епископ Фотије. У свом двотомном издању бесједа и пјесама за дјецу под

окриљем издавачке куће „СИНАЈ“ враћа нас вјери и духу истине. Осим ових вриједних поклона, сви ученици у нашој школи добили су слаткише који су равноправно подијељени сваком дјетету.

ОБИЉЕЖАВАЊЕ ЧИТАЛАЧКИХ ДАТУМА У ШКОЛСКОЈ БИБЛИОТЕЦИ

Дан писмености 8. септембар

Дан читања наглас 7. фебруар

Са ученицима реализована је радионица са акцентом на правопис и употребу великог слова.

Ученици су рецитовали и читали своје омиљене пјесме и приче и на тај начин обиљежили овај дан.

Дан сигурнијег интернета 6. фебруар

Са учитељицом Сањом Трифковић и ученицима 5.разреда приказана је презентација о дигиталном насиљу. Са старијим ученицима снимљен је новинарски извјештај о превенцији и начину заштите на интернету.

Дан причања бајки 26. фебруар

Дан причања бајки са најмлађим ученицима обиљежен је тако што су слушали читање бајке „Златокоса“, након чега су одговарали на питања. Након тога играли су друштвену игру, бојили цртали ликове из бајке.

Дан дјечије књиге 2. април

Књиге обликују начин на који посматрамо свијет. У њима упознајемо ликове који су

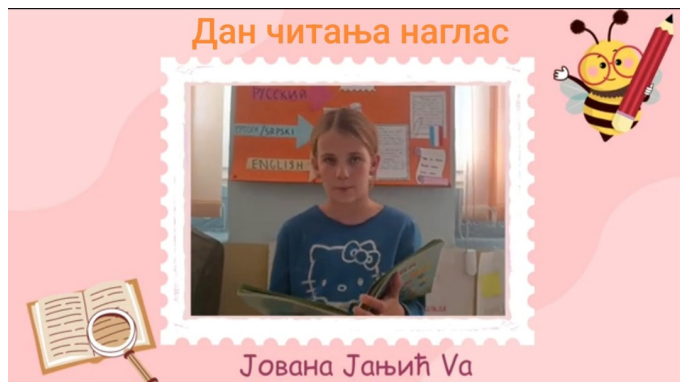

неустрашиви љубазни, храбри, авантуристи, пуни љубав, креативни и невини. У репуном коферу авантура приказане су одлике романа „Алиса у Земљи чуда“.

Дан европских језика 26. септембар

Овај дан обиљежен је израдом плаката на коме су наведене карактеристике европских језика.

Дан читања наглас

Дан поезије 21. март

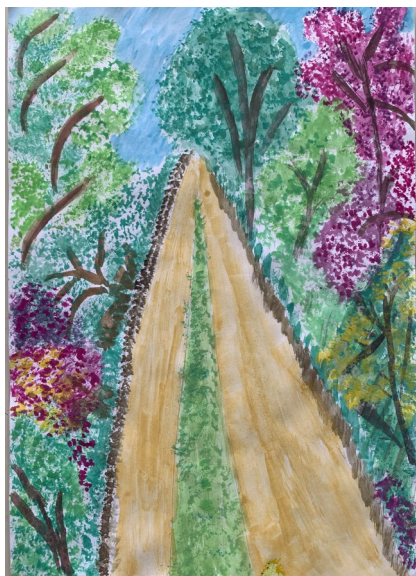
У славу поезије ученици су открили уз које стихове расту и у чијој поезији уживају. Рецитовали су познате

стихове и на пану приказали главне одлике поезије Алексе Шантића.

НАША МАЛА ГАЛЕРИЈА

Миладин Клисарић III-а

Миодраг Риђошић IV-ц

Николина Гаврић V-б

Димитрије Ђирковић IV-а

Димитрије Тадић III-б

Вук Вуковић II-б

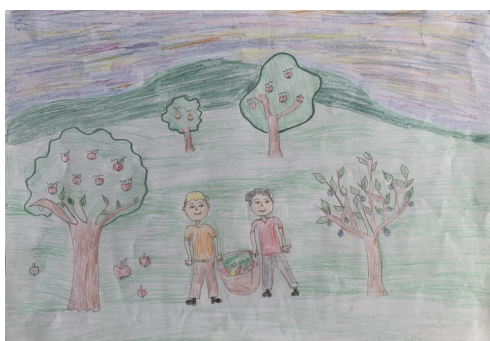
Милица Гајић IV-б

Вања Петровић IV-б

Дуња Делић III-а

Мијомир Бодирोगић IV-а

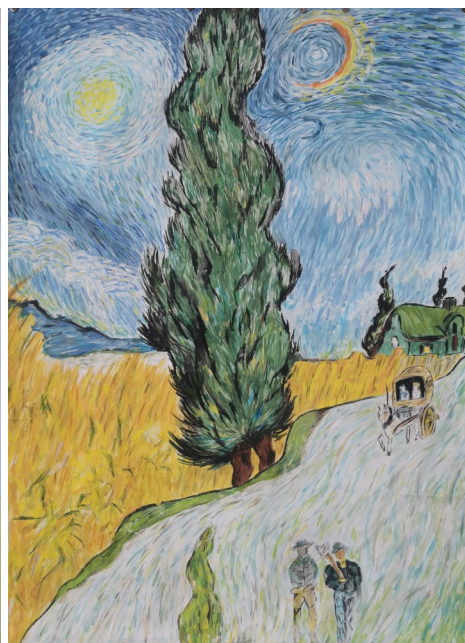
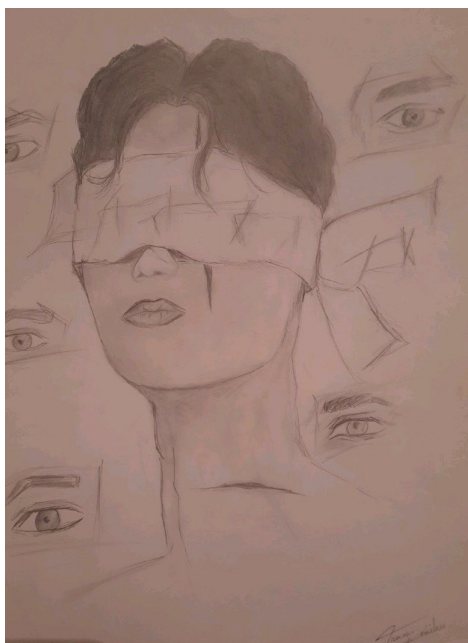

Јована Марјановић IV-б

НАША МАЛА ГАЛЕРИЈА

Изложба слика Тамаре Драшкић

ЗАБАВНА СТРАНА

Ријеши ребус

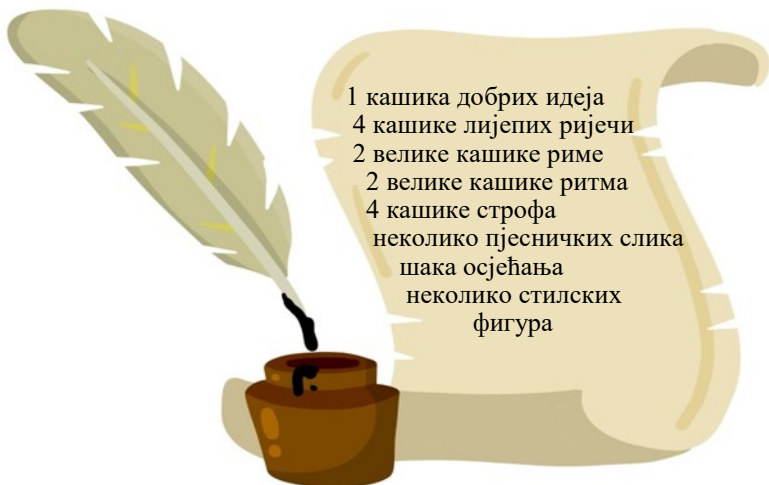
RIDDLES FOR KIDS

У магичном квадрату збир бројева у сваком реду, колони и на обје дијагонали је једнак. У преостала празна поља уписати рационалан број, тако да број буде магичан.

$\frac{18}{5}$		
		$\frac{27}{5}$
$\frac{24}{5}$		$\frac{12}{5}$

Рецепт за пјесму

- 1 кашика добрих идеја
- 4 кашике лијепих ријечи
- 2 велике кашике риме
- 2 велике кашике ритма
- 4 кашике строфа
- неколико пјесничких слика
- шака осјећања
- неколико стилских фигура

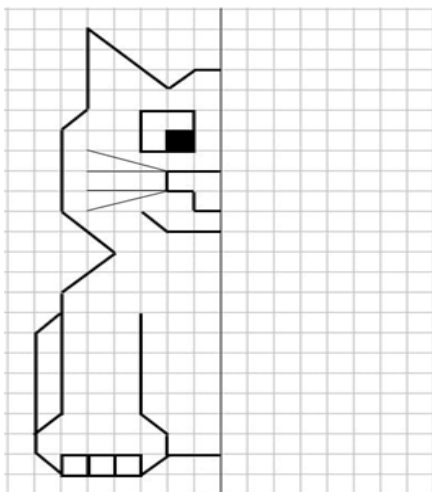
Да ли сте знали?

- Посејдон је бог мора.
- Град свјетлости је Париз.
- Џон Толкин је аутор дјела *Господар прстенова*.
- Симбол бесмртности је феникс.
- Гроф Вронски је лик из дјела *Ана Карењина*.
- Научна тврдња која се доказује је хипотеза.
- Скраћеница за Међународну кошаркашку федерацију је FIBA.

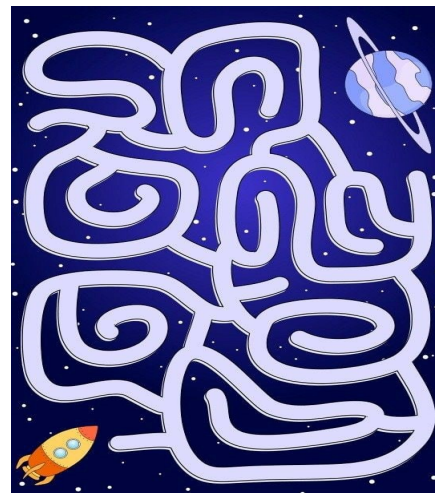
Осмосмјерка

С	П	М	З	Р	Ц	А	Л	И	Т	И	Ч	А	Л	А	Б	О
Р	О	Л	И	С	О	А	М	У	Ш	Б	Е	Л	А	Г	О	С
Е	Д	А	В	Р	В	Б	Е	Х	О	Ш	М	П	Д	О	Р	Т
Б	Н	Д	И	Ј	И	Е	З	Н	О	Т	П	Л	В	С	Е	Р
Р	Е	О	Д	О	В	С	Т	О	Е	О	Р	А	Н	Т	Р	В
Н	М	С	Т	А	К	О	А	Л	Р	Т	Е	М	Н	О	О	О
А	О	Т	О	П	Л	О	Т	А	И	Н	С	Ш	Е	Д	Г	Д
С	Д	Р	П	Р	О	Љ	Е	Ђ	Е	У	И	В	Д	Ј	У	А
Т	Р	Е	У	И	У	И	С	Е	Н	Н	С	О	О	Ш	Д	Н
Е	И	П	И	З	Н	А	Д	Ц	А	О	И	М	А	Ђ	О	Е
Д	Н	Т	П	У	Ш	И	Е	П	О	В	Р	Ш	И	Н	А	М
Н	А	А	Г	Р	А	Н	И	Т	Н	О	П	А	Л	И	Т	И
О	С	Ј	Љ	У	Б	И	Ч	А	С	Т	Е	Ш	У	Ш	Т	И

Нацртај другу половину

Пронађи пут

ЂАЧКА ЗАКЛЕТВА

из
1914. године

- **З**аклињем се да нећу уништавати дрвеће, газити цвеће.
- **О**бећавам да нећу плъувати на под у школи, у кући, или на путу.
- **Д**ајем реч да нећу кварити ограде, ни наносити квар грађевинама.
- **Н**икада нећу бацати хартије или ма какво ђубре по улици.
- **Б**ићу увек учтив, штитићу птице, бранићу туђу својину онако како бих желео да други бране моју.
- **О**бећавам да ћу бити искрен и поштен грађанин.

Редакција листа „Звончица“

УРЕДНИЦИ: Андреа Поповић, Милена Бунијевац, Мира Поповић

ТЕХНИЧКИ УРЕДНИК: Един Карић

САРАДНИЦИ: Данка Шурбат, Славица Мандић, Маријана Митровић

Ученици уредници: Марија Капур VIII-а и Данијела Токановић IX-б

Насловна страна: Тамара Драшкић IX-а

МАТУРАНТИ 2023/2024.

разредни старјешина
Маја Вуковић

Ивана Петровић

Никола Миличић

Андреа Гајић

Ивана Дејановић

Тарик Цаџор

Андреа Бојковић

Ивона Јашић

Сара Ступаревић

Тамара Драшкић

разредни старјешина
Маријана Митровић

Владо Павловић

Ива Миличић

Миленко Миличић

Емилија Миличић

Стефан Милошевић

Данијела Токановић

IX-a

IX-b